

Dermed var Behandlingen af dette Afsnit tilendebragt, og det Afsnit, som derefter sattes under Forhandling, var det *Indenrigsministeriet* vedkommende, nemlig Lovforslagets § 6 med Ændringsforslagene Nr. 7—14 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 675—76), hvortil hører Betænkningens Nr. 11—28 (se Tillæg B., Sp. 237 ff.); Lovforslagets § 19 med Ændringsforslagene under Nr. 29—43 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 681—84), hvortil hører Betænkningens Nr. 52—65 (se Tillæg B., Sp. 331 ff.); Lovforslagets § 26 II. med Ændringsforslagene 212—14 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 723—24), hvortil hører Betænkningens Nr. 331—37 (se Tillæg B., Sp. 589 ff.); Lovforslagets § 27 II. samt III. b. 5. med Ændringsforslagene under Nr. 274—80 (se Tillæg B., Sp. 737 ff.), hvortil hører Betænkningens Nr. 285—296 (se Tillæg B., Sp. 645 ff.), Ændringsforslagene under Nr. 8 og 9 uden for Udvalgets Liste (se foran).

Ordføreren (C. Hage): Paa Indenrigsministeriet lige saa lidt som paa de Afsnit af Finansloven, for hvilke jeg foreleden gjorde Rede, foreligger der noget egentligt Stridspunkt. Jeg kan derfor ogsaa i det hele fatte mig kort om dette Afsnit af Betænkningen og de tilhørende Ændringsforslag. Idet vi begynde med Statsbanerne, er dette ogsaa den eneste Del af Indenrigsministeriets Budget, som giver mig Anledning til nogle mere almindelige Bemærkninger. Det er ofte nok blevet gentaget ved Behandlingen af Statsbanernes Regnskab, at Finansudvalg og Folketing ere ude af Stand til at udøve nogen virkelig indgaaende Kritik i Enkeltheder. Vi have dertil ikke tilstrækkelig Kundskab, og en Kritik, som forsøger at gaa i Enkelthederne, vil derfor ikke blot være unyttig, men den kan maaske være skadelig. Enhver vil vide, at hvis Ledelsen af en Forretning har sine Mangler, vil en ukyndig, der griber ind, ikke kunne bevirke, at det gaar bedre, men kun, at det vil kunne blive værre. Han vil ikke være i Stand til at se det, som er Hovedsagen, og rette sin Kritik derimod. Han vil kun gribe et eller andet Punkt, der ligger paa Overfladen, og medens han derfor ikke kan afhjælpe det, som er det væsentlige, kan han meget mere bortlede Opmærksomheden derfra. Selv om han finder et eller andet underordnet Punkt, som med Føje kan angribes, vil dette snarere tjene til at skjærme for de virkelige Fejl, hvis der er saadanne. Derfor har Finansudvalget

ogsaa med Rette stadig betragtet sin Opgave over for Statsbanernes Budget som meget begrænset. Det, at dette Budget er optaget paa Finansloven, betyder ganske vist, at Rigsdagen har Adgang til at udøve et vist Tilsyn, kontrollerende og bestemmende. Men dette Tilsyn kan efter sin Art ikke gøre sig gældende undtagen i det, som man kan kalde det rent skematiske. Saaledes f. Eks. med Hensyn til Lønningerne. Der kunne vi ganske vist bestemme hvor vidt en Stationsforstander skal have 300 Kr. mere, end der efter de almindelige Regler tilkommer ham. Vi kunne ligeledes søge at faa Lønningerne for visse Klasser af Funktionærer eller Arbejdere forbedrede. Men uden for dette saa at sige rent takstmæssige, til hvilket der saa paa Indtægts-siden svarer Fastsættelse af Taksterne for Personer og Gods, bliver det saa at sige rent tilfældigt, om Rigsdagen kan lægge Fingrene paa et eller andet, hvor den finder Grundlag for en positiv Indgriben. Derfor have vi nødvendigvis maattet komme derhen — og det er i de senere Aar blevet bestandig klarere — at indskrænke vor Kritik til at være, hvad man kan kalde rent symbolsk. Med den snart alt overvejende Betydning, Statsbanerne have for vor finansielle Stilling, ere vi absolut tvungne til at fordre, at denne Forretning skal drives paa saa økonomisk en Maade som muligt. Men vi kunne ikke give dette vort Krav Udtryk paa anden Maade end gennem Henstillinger; vi ere ikke kompetente til at paapege, om og hvor der i Enkelthederne virkelig er noget at ændre og rette. Som en saadan Opfordring til Økonomi, som et Udtryk for Bekymring ved det tarvelige finansielle Resultat af sidste Aars Driftsregnskab, er saaledes ogsaa de Ændringsforslag at opfatte, der ere stillede til § 6. Det er to smaa Forslag, som findes i Betænkningens Nr. 14 og 16, og som gaa ud paa, at der under hver af Trafikafdelingerne skal stryges 3—4 af de ny Trafikassistenter, som ere forlangte. I Fjor, da den ny Taktslov var traadt helt i Kraft, og Indflydelsen paa Trafikken gjorde sig gældende for første Gang i fuldt Omfang, og da der tillige var fastsat en ny Køreplan, der skulde træde i Kraft den 1ste Maj, blev der til 3dje Behandling stillet et omfattende Ændringsforslag, som medførte en forøget Udgift paa over 1/4 Million. Ved denne Lejlighed blev Trafikassistenternes Antal forøget med 30, omtrent 5 pCt. af Antallet. I Aar, da der ikke vides at foreligge nogen særlig Anledning, er Antallet yderligere forlangt